

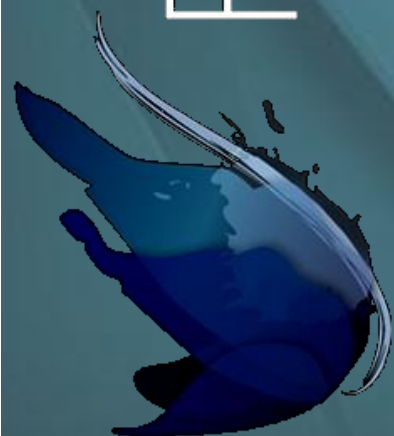
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

УДК 80.4

А 43

ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

визначає вибір лексики, вживання стилістичних прийомів, приказок і кліше. Різноманітні мовні засоби можуть бути використані для виконання функції впливу й досягнення бажаного ефекту рекламним текстом. Більше того, текст реклами є прагматично визначеним і спрямованим. Прагматичний аспект рекламного тексту представляє собою взаємозв'язок комунікативних і впливаючих функцій тексту. Рекламне повідомлення двох мов через призму комунікативно-прагматичної спрямованості, конструється відповідно до стильових, композиційних і мовних норм. Проаналізовані лексичні особливості в рекламних текстах є дієвими засобами впливу на споживача, їх прагматичний аспект спрямовано на вибір особливих лексичних одиниць і стилістичних прийомів, які прямо чи опосередковано викликають певну реакцію адресата. Становлення реклами специфічно вплинуло на формування рекламних текстів. Номінація рекламних понять у французькій мові здійснюється здебільшого за рахунок прямого запозичення лексем із латинської мови, які набувають певного рекламного значення, а потім розвивають свою багатофункціональність. На відміну від французької мови, українська реклама складається з іншомовних слів-інтернаціоналізмів адаптованих українською мовою.

Дослідження рекламних текстів може бути продовжене в зіставно-концептуальному аспекті, у проведенні лінгвокультурологічного аналізу концептосфери «Реклама» на матеріалі французької та української мов, а методика аналізу рекламних текстів може бути застосована до вивчення інших мов.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дядечко Л.А. Рекламний слоган: прагматичний і соціофункціональний аспекти / Л.А.Дядечко // Вісник Черкаського університету. – 2009. – Випуск 169. – С. 53-59. – (Серія «Філологічні науки»).
2. Коваленко Є. Структурна організація рекламного тексту в аспекті його лінгвістичного аналізу / Є.Коваленко // Лінгвістичні студії. – 2010. – Випуск 18. – С. 173-178.
3. Колесникова Н.В. Структурні типи рекламних текстів / Н.В.Колесникова // Вісник Запорізького державного університету. – (Серія : Філологічні науки (мовознавство)). – 2000. – № 1. – С. 98-128.
4. Шарков Ф.И. Основы теории коммуникации / Ф.И.Шарков // Теория коммуникации: К., 2015. – С. 591.
5. Le Point.fr magazine: інтернет-журн. – 2010. – № 8,23,29.
6. Le Figaro.fr magazine: інтернет-журн. – 2006. – № 3,17,21.

Науковий керівник: канд. пед. наук, доц. кафедри практики німецької та французької мов РДГУ Палій Василь Павлович

Гребенюк Ю. К.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)

Сьогодення характеризується достатньо успішним розвитком досліджень концептів у когнітивній лінгвістиці. Загальновідомим є той факт, що в мові народу відображається не тільки умови життя та реальний світ, який його оточує, але й суспільна самосвідомість народу.

Оскільки, концепт є етноспецифічним забарвленим поняттям із певною етнопсихологічною надбудовою, тому він є не самим поняттям, а сутністю поняття, яке виявляється у своїх змістових формах – у понятті, у символі. У розумінні Ю.Степанова сама культура виступає сукупністю концептів та відношень між ними [6, 188]. Отже, аби глибше

зрозуміти сутність концепту та проаналізувати його основні трансформації в діяхронічному аспекті ми звернемося до етимологічної характеристики концептів «щастя – нещастя» в англійській та українській мовах.

Зазначимо, що концепт є гіперонімічно синтезуючим лінгвоментальним утворенням, яке методологічно прийшло на зміну образу, поняттю і значенню та включило їх у себе у скороченому вигляді, С.Г.Воркачев називає його (концепт) законним спадкоємцем цих семіотичних категорій. Характеризуючись багатоаспектністю, концепт переймає від поняття дискурсивність реалізації змісту, від образу – метафоричність і емотивність, а від значення – включення свого імені в лексичну систему мови [2, 67].

Серед науковців, які займалися вивченням цієї галузі мовознавства, відомі Аристотель, М.Алефіренко, Н.Арутюнова, В.Виноградов, С.Воркачев, З.Попова, О.Потебня, Й.Стернін та ін.

Метою нашої статті є здійснення етимологічного аналізу лексем «щастя – нещастя» в англійській та українській мовах, оскільки це допоможе виокремити певні національно-специфічні особливості функціонування вищезгаданих концептів.

Дослідження концептуального простору, дає змогу виявити універсальні та специфічні риси у формуванні зв'язку між суб'єктом, об'єктом та мовою. З одного боку, є загальнолюдські цінності у сприйнятті світу, а з іншого боку – яскраво виражений потенціал представників різних етносів та їхніх специфічних світоглядів, що знайшло відображення у вербалізації концептів.

Вивчення будь-якого концепту неможливе без звернення до етимології його лексеми. Етимологічна реконструкція дозволяє розкрити первісну образну картину світу. Дані етимологічних та історичних словників допомагають розкрити історію розвитку значення у слів, які репрезентують концепт, дозволяють окреслити можливі напрямки його подальшого смислового варіювання. Аналіз значень лексеми в різних мовах дозволяє нам говорити про етимологічний зв'язок слова з синонімами. Етимологія розкриває багатоасоціативні зв'язки, які закріпилися в свідомості людей.

Ідея щастя є не тільки однією з найстаріших в історії етики, але також однією з найбільш плідних етичних і соціальних ідей.

Сприятлива доля, везіння – одне з перших понять, близьке до щастя. У Стародавній Греції воно найчастіше мало назву «добра доля», в релігійних творах і міфах вживалося по назвою «евдемонія».

Старогрецьке слово «*Eudaimonia*» (справжнє щастя) складалося з двох слів «*eu*» (добро) і «*daimon*» (божество), тобто дослівно означало, долю людини, що знаходиться під захистом добрих богів, тобто вдалу долю. Надалі в працях Аристотеля це слово позначало володіння вищими благами.

У Римі слово «щастя» означало ім'я богині Фортуна. Саме слово «*Fortuna*» мало ще два значення – «удача» і «доля».

Щастя розумілося як сприятлива доля (дофілософське поняття), як блаженство – спочатку в міфології, потім в філософії, як задоволення життям (в основному внутрішнє) – у Демокріта, як володіння вищими благами (евдемонія).

Згідно з даними етимологічних словників, праслов'янське *съ-stъje* (біл. «щастя», давн.-чеськ. «*stie*», чеськ. «*tsti*» (щастя), «*astny*» (щасливий), словц. «*astie*», «*astny*», пол. «*szczście*» має коріння з **съ*: давньоіндоєвропейське *su-* (хороший) + **сть* (частина), тобто «хороша доля», «хороша частина». На думку науковця Бернекера, слово «щастя» – спочатку «доля, спільна участь» [8, 816].

За даними етимологічних джерел, гіперонім «щастя» – «нещастя» відповідає концепту доля «як шлях людини, призначеного йому богами, як частина, частка, якою наділяється людина при народженні» [2, 67]. Таким чином, позначення долі як участі, частки пов'язано з уявленням про те, що людина отримує в результаті рішення вищої сили. Ідея розподілу пов'язує долю з розподілом на частини. Акт початкового розподілу благ, який відбувається в момент появи кожної людини, відбивається в словах «доля, недоля, щастя, нещастя».

О.Потебня в роботі «Про долю і споріднені з нею істоти» зазначає, що корінь «щсть» (в скр. «Чhud») – дещо відрізане, в старослов'янській, сербській, українській і російській.

За даними М.Шанського і Т.Бобрової, «щсть» – похідне від тієї ж основи *kend~, що і лат. «Scindere» (відокремлювати, відрізати), лит. «andu» (кусаю) [9, 160].

Лексема «доля» також за походженням пов'язана з процесом поділу: днв.індєвр. «dalam» – «шматок, частина, половина», у порівнянні також укр. «доля», пол. «Dola», ст.-слов. «Одолті», лит. «dalia, dalis» (частина, частка), лтш. «dala», «dalis», інд-прусс. «dellieis», ст.-чеськ. «dole», «s doli» (щасливо, успішно).

Доля – недоля можуть співвідноситися з протиставленням щастя – нещастя. У прислів'ях недоля (бездоля) протиставляється долі в значенні щастя: «Недоля пудами, доля – золотниками». Разом з тим, в інших фольклорних текстах доля має уточнення (добра, нещасна, лиха, гірка доля), що говорить про нейтральний характер лексеми за ознакою «оцінка».

Доля, поділ, участь, щастя, удача, як зазначає Б.О. Рибаків, відносяться до глибокої первісності. Простежується зв'язок з поділом чогось на частки, частини, з розподілом (по-діл, у-часть).

Можливо, об'єктом такого поділу була здобич мисливців. За щастя було право брати участь в цьому розподілі і отримати свою частку. У суспільстві з первісним колективним господарством доля і частина могли означати ту частку загального врожаю, яка припадала на дану сім'ю. Також, під час ділення землі на ділянки одному могла дістатися хороша доля, а іншому – погана.

«Тут і відбувається первинне зародження абстрактних понять, дуалістичних, які укладають в самих собі суперечливі відповіді» [5, 367].

В еволюції концепту ЩАСТЯ простежується його психологізація і, на думку С.Воркачева, відбувається переміщення всередину «локусу контролю»: спочатку щастя – доля, тобто щось визначене, потім – везіння, удача (несподіване), і, нарешті, щастя – душевний стан, який може виражатися як в інтенсивних переживаннях, так і в спокої і безтурботності. Таким чином, увага переміщується від зовнішньої сили – причини щастя до самої людини, його волі і душевного стану, яке залежить від задоволення своїх бажань і ступеня самореалізації.

В українській мові ЩАСТЯ є ядерної лексемою, так само як в англійській – «happiness». За даними етимологічних словників встановлено, що лексема «happiness» утворена від середньоанглійського «har» в значенні шанс (chance) або удача (luck). Прикметник «happy» – щасливий і іменник «happiness» – щастя утворилися суфіксальним способом. Оригінальна лексема «happy» спочатку, в середині XIV ст., мала значення «lucky» від «on happy chance», «good fortune», який в свою чергу сходить до протогерманського «kharan». С.Воркачев зазначає, що цей корінь, в свою чергу, походить від індоєвропейського кореня «kobb», що відправляє до магичної дії, пов'язаної з майбутнім [2, 69].

Також, можна побачити залишки приставки «har» в таких словах, як «perhaps» (можливо), «harpen» (траплятися, відбуватися), «happy» (щасливий, задоволений), «happily» (на щастя, весело), «hapless» (нещасний), «unhappy» (нещасливий), «mishap» (нещастя), «happiness» (щастя) і «happenstance» (випадковість). Таке походження слова «щастя» вказує на те, що часто в значенні, закріпленому за ним, є певний елемент випадковості [11].

Пізніше, в кінці XIV століття, почуття very glad (дуже радісний) було зміщено староанглійськими словами eadig (від «EAD» – багатство) та «gesælig». У 1520-х роках староанглійське слово «blide» (щасливий) виживає, як «happy» (веселий). Від грецького до ірландського, в більшості європейських мов в поняття «happy» (щасливий) з самого початку вкладалося значення «lucky» (везучий, вдалий). Винятком є валлійський, де це слово використовувалося в першу чергу як «wise» (мудрий) [10].

Той факт, що спочатку люди пов'язували щастя з участю вищих сил, повністю відображає світогляд, характерний для того часу. У людей було розвинуте міфологічне мислення, вони вірили, що щастя дарується людині богами, і, як зазначає С.Воркачев, щастя розумілося як «блага доля».

З розпадом міфологічного мислення відбувається десакралізація міфологеми «доля» [2, 66], і щастя розглядається як добра нагода, везіння або удача «luck». В кінці XIV ст. лексема «happy» набуває значення «very glad». Обидва ці значення знайшли своє відображення в плані змісту лексеми «happiness». У 1520 році, за цією мовною одиницею, в словниках було зафіксовано значення «good fortune», а в 1590 року в словниках з'явилося значення «pleasant and contented mental state» [10].

Люди часто відчують стан абсолютного щастя і настільки ж часто відчують себе надзвичайно нещасними: «Тільки щасливий може бути нещасливим, бо тільки той, хто веде змістовне і насичене життя, може бути щасливим і може бути нещасним, а життя інших людей проходить в індіферентних станах, більш чи менш неприємних, але ні щасливими, ні нещасними їх не назвеш» [7, 101].

Психологічна специфіка щастя і нещастя полягає не стільки в їх стислості або тривалості, скільки в складності переходу від одного стану до іншого. Нещасний випадок, невдача можуть в одну мить зруйнувати гармонію життя, душевний комфорт людини, і повернути їх буде важко або неможливо. Співвідношення щастя і нещастя неоднозначне ще й тому, що відсутність щастя не говорить про наявність нещастя, і навпаки, відсутність нещастя не свідчить про щастя. Відповідно, емоційно-щасливий або нещасливий стан особистості має різні джерела формування, володіє різними механізмами впливу на особистість і її активність. Неодноразово в наукових дослідженнях та в художній літературі зазначалося, що гамма негативних переживань багатша і різноманітніша гами позитивних емоцій і почуттів.

Синоніми «біда», «горе», «лихо» репрезентують в мові концепт, який знаходиться на перетині двох найважливіших областей мовної картини світу – зовнішніх явищ і внутрішнього світу людини. З одного боку, «сумні події» є втіленням макроконцепту ПОДІЯ, і включаються в концептуальні структури більш високого рівня – в суб'єктивну картину життєвого шляху людини, в концепти «діюча ззовні необхідність», «недоля», «доля». З іншого боку, імена «чорних образів долі» входять в емотивну картину світу, оскільки відображають емоційну інтерпретацію подій.

Отже, звернімося до етимології іменника «нещастя», адже саме це дозволить побачити безпосередній взаємозв'язок концептів «щастя» і «нещастя».

У словнику української мови синонімами концепту НЕЩАСТЯ є: *біда, горе, лихо, трагедія, зло*. В.Даль при визначенні змісту слова нещастя також звертається до аналогічної синонімії: *нещастя – біда, лихо, злидні, нещасний випадок, подія, що несе шкоду, збиток, горе*. У цьому визначенні актуалізуються основні ознаки концепту «нещастя», що перегукуються з основними ознаками концепту «щастя». До того ж є суттєва відмінність у змісті пересічних концептів: уявлення про щастя, як про душевний стан, коли щастя постає як позитивні емоції задоволення життям в цілому, в історії культури відносно нові, а осмислення і переживання нещастя через емотивний компонент «біда» – архаїчно.

Лексема «біда» відома ще з давньоруської доби, де «*бѣда*» – запозичення з старослов'янської зі значенням «нещастя, горе», перегукується зі загальнослов'янським «*beda*» і далі – до індоєвропейського кореня «*bed*» – «поганий», «горе, переживання, біда, нещастя». З початковим значенням «утиск, гоніння» лексема «біда» відсилається до старонімецького дієслова «*beitten*» – «примушувати», що, ймовірно, веде до грецького «*peito*» – «переконую, вмовляю». Можна також помітити певну спорідненість з давньоанглійським словом «*bæddel*» – «злий, порочний, той, хто приносить нещастя».

Тепер звернемося до етимології слова, що називає концепт UNHAPPINESS. Слово «unhappy», від якого утворився антиконцепт, є похідним від «happy» і утворений за допомогою приєднання негативної приставки un-. Таким чином, всі значення, наявні у лексеми «unhappy», будуть антонімічні тим, які ми описали вище.

В етимологічному словнику зареєстровані два значення лексеми «unhappy»: «unfortunate, unlucky», що з'явилося в середині XIV століття і «miserable, wretched», що з'явилося в кінці XIV століття.

Щастя і нещастя за своєю природою суперечливі, тому що в їх основі лежить об'єктивна зумовленість, пов'язана з умовами і обстановкою життя людини, і суб'єктивна, пов'язана з внутрішнім світом людини і визначає його сприйняття життя, ставлення до неї. Щастя і нещастя виступають об'єктом оцінки з боку мовної особистості. При цьому нещастя сприймається носіями англійської мови як щось важке, гірке, серйозне.

Тема страждання «за всіх» і пошуку правди також характерна для уявлень про щастя і нещастя. Українець переконаний, що «правди не знайти», зокрема, чесним шляхом, тому йому доводиться вдаватися до нечесних (за законом, а не по совісті) способам встановлення правди. Як показує життя, встановлення правди не завжди сприяє щастю.

Люди давно звернули увагу на діалектичний взаємозв'язок щастя і нещастя. Більш того, досить часто в арсеналі світової філософської думки зустрічається переконаність в тому, що нещастя часом є запорукою щастя, вихідною точкою руху до нього.

Етимологічна характеристика також виявила частковий збіг значення концептів ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ в обох мовах, англійській та українській. Проведений аналіз показує, що номінації *щастя* і *happiness* містять в якості загальних семантичних елементів такі семи, як «позитивна знаковість», «задоволеність буттям», «стан», «удача», «доля».

В українській культурі, на жаль, прийнято приховувати позитивні емоції, «щоб не позаздрили, щоб не наврочили». Це не дуже хороший посил. Якщо говорити про загальносоціальні норми, то «усміхнені культури», звичайно, більш психологічно благополучні. Саме риса «усміхненої культури» притаманна англомовному світу.

В англомовній картині світу поняття «*happiness-unhappiness*» здебільшого збігається з українським «*щастя-нещастя*». Щастя і нещастя виступають об'єктами оцінки з боку мовної особистості. При цьому, якщо *нещастя* сприймається як щось важке, гірке, серйозне, то *щастя* може розумітися як легке, незаслужене, або мати значення надзвичайно блаженства, що наближає його до сфери «високого», а, отже, ілюзорного.

ЛІТЕРАТУРА

1. Академічний тлумачний словник української мови (СУМ – 11) [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://sum.in.ua/>.
2. Воркачев С.Г. Лингвокультурология, языковая личность, концепт : становление антропоцентрической парадигмы в языкознании / С.Г.Воркачев // Филологические науки. – 2001. – № 1. – С. 64-72.
3. Колесов В.В. Язык и ментальность / В.В.Колесов. – СПб. : Петербургское востоковедение, 2004. – 240 с.
4. Потебня О. Думка й мова (фрагменти) / О.Потебня // Слово. Знак. Дискурс: Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М.Зубрицької. – Львів: Літопис, 1996. – С.23-39.
5. Рыбаков Б. А. Язычество Древней Руси / Б.А.Рыбаков. – М.: Наука, 1987. – 782 с.
6. Степанов Ю.С. Концепты. Тонкая пленка цивилизаций / Ю.С.Степанов. – М.: Языки славянских культур, 2007. – 248 с.
7. Татаркевич В. О счастье и совершенстве человека / В.Татаркевич. – М.: Прогресс, 1981. – 132 с.
8. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка: В 4-х томах / М.Фасмер. – М.: Прогресс, 1987. – Т. 2. – 832 с.
9. Шанский Н.М. Снова в мире слова: Пособие для учителя-словесника / Н.М.Шанский, Т. А. Боброва. – М.: Московское отделение Педагогического общества России, 2001. – 224 с.
10. Oxford dictionaries [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://uk.worldwidedictionary.org/>.
11. Merriam-Webster Dictionary [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу : <http://www.merriam-webster.com/>.

ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТІВЕНА КІНГА «СЯЙВО»)

Сучасні лінгвістичні дослідження спрямовані на вивчення національно-мовного матеріалу через призму людської свідомості, оскільки різні типи знань про навколишній світ так чи інакше інтерпретують, розширюють лексичний запас мовця та накладають свій відбиток на семантику лексичних одиниць. Значну роль у цих процесах відіграє саме емоційна сфера. Значна зацікавленість у дослідженні номінацій емоцій зумовлена їхньою психофізіологічною та соціокультурною значущістю, а також складною для категоризації та мовного відображення абстрактною природою.

Наше дослідження спирається на тезу про те, що національна мова виступає інструментом пізнання та інтерпретації дійсності, і пов'язана з номінацією предметів та абстрактних понять, формулюванням думок. Вербалізація явищ дійсності, що відбувається на основі наявної мовної концептосфери народу, що має значний вплив на авторську картину світу [3, 23]. Аналізу концептів присвячені праці С.Аскольдова [2], О.Бабушкіна [3], В.Карасика [5], С.Зайкиної [4], В.Новодранової [9] та ін. Не зважаючи на достатньо велику кількість теоретичних робіт, присвячених дослідженню проблем концепту, вважаємо, що способи мовної репрезентації емоційних концептів як невід'ємної складової внутрішнього світу людини недостатньо досліджені, особливо у авторській інтерпретації. Саме у цьому й полягає **актуальність** статті.

Метою нашого дослідження є вивчення особливостей вербалізації концепту СТРАХ в авторській картині світу Стівена Кінга (на матеріалі роману С.Кінга «Сяйво»).

Мета дослідження зумовлює необхідність розв'язання таких **завдань**: 1) здійснити огляд теоретичних робіт присвячених питанням концепту; 2) з'ясувати функцію емоції страху в житті людини; 3) встановити структуру ядра концепту «СТРАХ» (fear); 4) зробити спробу описати способи вираження концепту «СТРАХ» (fear) у авторській картині світу Стівена Кінга.

Концепт є одним із ключових понять у дослідженнях представників різних напрямів науки: філософії, соціології, психології, лінгвістики. Мовознавці традиційно розглядають три підходи до вивчення концептів: культурологічний, семантичний, лінгвокультурологічний. Культурологічний підхід базується на розумінні концепту як основного осередку культури в ментальному світі людини. Його прихильниками стали літературознавці В. Телія та Ю.Степанов [12; 11]. Прибічники семантичного підходу, Н.Арутюнова та Т.Булигіна [1], вважають, що зміст концепту базується на семантиці мовного знаку. Концепт як результат зіткнення значення слова із особистим та народним досвідом людства розглядається прихильниками лінгвокультурологічного підходу до якого належать Д.Лихачов та О.Кубрякова [7; 6].

Концепт – поняття складне і багатошарове, тому не існує його єдиної загальноприйнятої дефініції. Так, С.Аскольдов наголошує на безперервному зв'язку лексеми та мислення людини, особливостях сприйняття та уявлення щодо поняття й визначає концепт як «мисленнєве утворення, яке заміщує нам у процесі думання неозначену множинність предметів того самого роду» [2, 269]. На думку Ю.Степанова, концепт єднає у собі матеріальний та духовний світ, об'єктивну дійсність та наші уявлення про неї, оскільки являє собою своєрідний «згусток культури» [11, 40]. Вчений вважає, що саме через концепти культура входить до ментального світу людини, а людина, яка не є творцем духовних цінностей, сама входить до культури, а іноді впливає на неї [11, 40-41]. В.Карасик розрізняє концепти за сферами людської діяльності: «концепти є первісними

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....4	
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ6	
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ12	
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....15	
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ19	
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ22	
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ25	
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)28	
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТІВЕНА КІНГА «СЯЙВО»)33	
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....38	
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ43	
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ48	
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....51	
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮІС КЕРРОЛЛА.....55	
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА60	
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»63	
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ66	
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ69	
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА72	
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ75	
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....78	

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДЯ ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНЫЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХ ЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКО- И АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ.....	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ.....	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS.....	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засєць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО.....	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилук М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСТЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання ***Воробйова І.А.***

Комп'ютерна верстка ***Воробйова І.А.***